

В. П. Макогонова

Кононенко Григорій Йосипович

КОНОНЕНКО Григорій Йосипович (13. 03. 1938, с. Золота Нива, нині с-ще Великоновосілків. р-ну Донец. обл. – 05. 05. 2006, Київ) – режисер, художник театру, актор, сценарист, педагог. Батько [А. Кононенко](#). Доц. (1996). Народний артист УРСР (1979). Закін. Харків. інститут мистецтв (1965; викл. [Ф. Александрін](#)). 1964–69 – реж.-постановник Харків. укр. драм. театру ім. Т. Шевченка. 1969 заснував Дніпроп. укр. ТЮГ ім. Ленін. комсомолу (нині Дніпроп. укр. молодіж. театр), у якому відтоді до 1984 працював гол. реж., художником-постановником, сценаристом; водночас 1972–82 – керівник актор. курсу Дніпроп. театр. училища; 1984–88 – гол. реж. Київ. театру рос. драми ім. Лесі Українки; за сумісн. від 1985 – у Київ. університеті театру, кіно і телебачення: 1999–2006 – проф. 2-ї каф. актор. мистецтва і режисури драми. Режисер. манері К. були притаманні гостра сатиричність, тонкий гумор, іронія, що перепліталися з ніжністю та відкриттям незвичайного; його постановкам властиві піднесеність думки, громадян. пристрасть. Був актором широкого діапазону, надзвичайно харизматич., гострохарактер., схильним до фарсового та гротескового вирішення малюнку ролі із динаміч. манерою виконання. Поставив низку вистав за влас. сценаріями: «Салют» (1972), «Тяжка кров» (1982; обидві – сценографія) за Ю. Яковлєвим, «Репортаж, писаний під шибеницею» за Ю. Фучиком (1973; диплом 1-го ступеня Міністерства культури СРСР і Всерос. театр. товариства на фестивалі Чехословац. драматургії, 1973), «Комуніст» за Є. Габриловичем (1976; диплом 1-го ступеня Міністерства культури УРСР, 1976). У Дніпроп. укр. молодіж. театрі виховав плеяду відомих акторів, які одержали визнання насамперед завдяки грі у виставах К. Серед учнів – [В. Більченко](#), [А. Бобер](#), [О. Ширяєва](#). До 70-річчя від дня народж. видано кн. спогадів «Театр Григорія Кононенка» (Дн., 2008).

Основні ролі

Хлестаков, Плюшкін («Ревізор», «Мертві душі» М. Гоголя), Гамлет (однойм. трагедія В. Шекспіра), Мітчелл Браун («Вранці в день святого Патріка» за Ш. Армстронг, 1970, реж. О. Андреев, телевистава); у кіно – Барон фон Фосс («В'язні Бомона», 1970, реж. Ю. Лисенко), Анатольєв («Минуле повернути», 1988, реж. В. Харченко, В. Паращук).

Основні вистави

«Антигона» Софокла (1963, сценографія), «Скарби Флінта» Ю. Осноса за Р. Стівенсоном (1970), «Бурею народжений» Ю. Принцева (сценографія), «Недоук» Д. Фонвізіна (обидві – 1971), «Божественна комедія» Я. Дрди, І. Штока (1973), «У списках не значився» за Б. Васильєвим (1974), «На всякого мудреця доволі простоти» О. Островського (1977), «Зупиніть Малахова!» за В. Аграновським (1978, сценографія), «Я прийшов дати вам волю» за В. Шукшиним (1980; диплом Міністерства культури УРСР, 1980), «Річард III» В. Шекспіра (1991).

Рекомендована література

1. Шелихова Н. Театр на пятом этаже // Днепр. правда. 1969, 26 окт.;
2. Григорий Кононенко: «На сцене – Степан Разин» / [Интервью с Н. Сальковым] // Там само. 1980, 26 янв.;
3. Степаненко К. Второе отцовство // Театр. жизнь. 1982. № 6.

Бібліографічний опис:

Кононенко Григорій Йосипович / В. П. Макогонова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-4936>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).